



ת"פ 30551/02/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פליפה אלברטו קג'רוס-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 30551-02-21 מדינת ישראל נ' קג'רוס

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שירה רוג
נגד הנאשם		פליפה אלברטו קג'רוס-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד יקיר שקרצ'י

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 12.5.21, במסגרת הסדר, בעובדות כתב האישום המתוקן בריבוי עבירות **סחר בסם מסוכן** - עבירה לפי סעיף 13 ביחד עם 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973. (להלן: "פקודת הסמים") ובעבירת **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.
2. מכתב האישום המתוקן עולה כי באישום **הראשון** החזיק הנאשם 123 גרם קנבוס ו-5 מ"ל סם מסוכן מסוג THC. באישום **השני** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לקטינה. באישום **השלישי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לרון. באישום **הרביעי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לאיתי. באישום **החמישי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לאביחי. באישום **השישי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם למעוז. באישום **השביעי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2 גרם לגל. באישום **התשיעי** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2.5 גרם לסתיו. באישום **האחד עשר** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 4 גרם לאוראל. באישום **השנים עשר** מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לנהוראי.
3. במסגרת ההסדר סוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.



5. בתסקיר שירות המבחן מיום 11.5.21, נוכח המוטיבציה הטיפולית של הנאשם ונזקקותו הטיפולית, המליץ שירות המבחן לבחון אפשרות לשילובו בקהילה טיפולית. בתסקירו מיום 20.5.21 סקר שירות המבחן את נתוני הנאשם, לרבות מצבו המשפחתי והתעסוקתי. לאור נזקקותו הטיפולית והמוטיבציה שהביע התרשם שירות המבחן כי שילובו במסגרת קהילה טיפולית תיתן מענה לצרכיו. בתסקירו מיום 5.8.21 לאחר שהנאשם עבר את הליך הקבלה לקהילה המליץ שירות המבחן על שחרורו לטיפול בקהילה. בתסקירו מיום 3.11.21 תיאר שירות המבחן את שיתוף הפעולה של הנאשם והמליץ על דחיה לשם בחינת התקדמותו בהליך הטיפול. מתסקיר שירות המבחן מיום 9.2.22 עלה כי הנאשם התקדם לשלב ב' בקהילה, ועל אף הקשיים הרבים שהיו לו הצליח להתמיד. שירות המבחן המליץ לבחון את העברתו להוסטל עם סיום הקהילה. בתסקירו מיום 10.5.22 לאחר סיום תקופת השהות בקהילה, המליץ שירות המבחן על העברתו של הנאשם להוסטל. בתסקירו מיום 6.6.22 עתר שירות המבחן לדחיית מועד הטיעונים לעונש על מנת לאפשר לנאשם להשלים את תקופת הטיפול בהוסטל. בתסקיר מיום 20.10.22 תיאר שירות המבחן את תפקודו החיובי של הנאשם והמליץ על השבתו לביתו. בתסקירו מיום 8.11.22 תיאר שירות המבחן את ההליך הטיפולי החיובי שעבר הנאשם והמליץ על הטלת עונש של"צ, תוך הימנעות מהטלת עונש עבודות שירות שלשיטת שירות המבחן עלול לפגוע בתהליך השיקומי שעבר הנאשם.

טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה, הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1) ועתרה למתחם עונש אחד של 36-64 חודשי מאסר ובתוך המתחם עתרה להטיל עונש ברף התחתון של המתחם. התביעה הפנתה למספר פסקי דין שלטענתה תומכים בעתירתה.
7. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. עתר למתחם אחד שנע החל משל"צ ועד 9 חודשי עבודות שירות. תיאר בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הדרך הטיפולית הארוכה והמשמעותית שעבר. וטען כי יש בה כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. הפנה לכך שהנאשם נורמטיבי ומתפקד ועובד מזה זמן מה בחנות. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה שלטענתו תומכת בעתירתו.
8. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והסביר מעשיו בהתדרדרות שחוזה בחייו. ציין כי השלים את הליך הטיפול וכעת חייו השתנו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. הנאשם הורשע בעשרה אישומים, תשעה מתוכם בעבירות סחר בסם מסוכן, ואחד בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. מדובר במעשים שונים זה מזה, אשר התרחשו במועדים שונים, גם אם על פני פרק זמן של כשבועיים ימים. בהתאם למבחן **הצורני-עובדתי** לא מדובר בפעולה נמשכת אחת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות. ובהתאם למבחן **המהותי-מוסרי** קיימים מספר קורבנות שונים לעבירה. אשר על כן, נראה כי וודאי מדובר במעשים נפרדים. ראו למשל ע"פ 245/15 חיימוב נ' **מדינת ישראל**.
10. משקבעתי כי מדובר במעשים נפרדים יש לבחון האם מדובר באירוע אחד או באירועים נפרדים. בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** נקבע כי עבירות שיש ביניהן "**קשר ענייני הדוק**" ואשר ניתן להשקיף עליהן כעל



"מסכת עבריינית אחת", ייחשבו לאירוע אחד.

11. בפסיקה נקבעו מבחני עזר למבחן הקשר ההדוק, ובין השאר: "האם ביצוע של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות." ראו ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל. בענייננו, כל אחת מן העבירות בוצעה תוך תכנון נפרד ועצמאי. העבירות לא התרחשו בסמיכות של זמן, וקיים פער של לפחות יום בין כל עבירה. כמו כן, העבירה האחת לא נועדה לאפשר את ביצוע האחרות. כמו כן, העבירות לא נובעות האחת מן השנייה.

12. מבחן הקשר ההדוק אינו חף מביקורת משום שהוא מרחיב את שיקול הדעת השיפוטי באופן העלול לפגוע במידת האשם המוגברת הנובעת מביצוע מעשים שונים מרוחקים בזמן, ואף בעקרון אחדות הענישה והוא אף מתרחק מהפרשנות המילולית הטבעית של המילה אירוע. לביקורת על כך ראו תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים) התשע"ו-2015. אך לטעמי הקושי העיקרי הוא שבעוד פרשנות מילולית של המילה "אירוע" יכולה להכיל מספר מעשים של שודד, שברח משוטרים ובסוף המרדף אף תקף שוטר, הרי שהמילה אירוע אינה יכולה להתיישב מילולית, ככל שתהפוך בה, עם 10 עסקאות סם שבוצעו בימים שונים אל מול אנשים שונים. ובעניין זה ממש, ראו למשל רע"פ 126/15 חביף נ' מדינת ישראל, שם נקבע מתחם לכל אחת משלוש עבירות הסחר בסם, על אף שהסם נמכר לסוכן משטרתי.

13. נתון חשוב נוסף הוא קיומם של קורבנות שונים בכל אחד מן האישומים. בפסיקה נקבע כי: "כאשר בפני בית המשפט מספר מעשי עבירה, באישומים שונים, כלפי קורבנות שונים, אף אם יש בו קווי אפיון דומים - מדובר ב"מספר אירועים" שיש לקבוע להם מתחמי עונש הולמים נפרדים." ראו למשל ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל והדברים נכונים אף מקום בו יש דמיון באופיים של המעשים. ראו למשל ע"פ 319/17 פלוני נ' מדינת ישראל.

14. בענייננו, אם כן ניתוח כלל הנסיבות מוביל למסקנה כי מבחן הקשר ההדוק לא מתקיים. לפיכך, לא אוכל לקבל את עמדת הצדדים ואקבע מתחם נפרד לכל אחת מן העבירות.

15. בהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים:

16. בכל הנוגע לעבירות החזקת הסמים לצריכה עצמית הערכים המוגנים רבים ונרחבים משום שההשפעה של שימוש בסם הינה השפעה אשר חוצה גבולות וערכים ומהווה מצע לביצוע עבירות רכוש, עבירות אלימות ועבירות נוספות המבוצעות על ידי מי שמשתמש, סוחר או מחזיק בסם מסוכן. ואם בכך לא די, הרי שהפגיעה של



אדם בעצמו באמצעות שימוש בסם, לא מסתכמת בכך בלבד. שימוש ממושך בסם מסוכן עלול לגרום לפגיעה גופנית ונפשית של המשתמש בו, כזו שתצריך טיפול רפואי שעלותו נופלת על החברה. בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** נקבע כי:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

17. לאחרונה, בית המשפט העליון שב והדגיש כי קנבוס היה ועודנו נותר סם מסוכן (ראו רע"פ 174/21 **סויסה נ' מדינת ישראל**, וככלל מגמת הענישה בעבירות סמים, היא של החמרה והרתעה (ראו ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל**). משכל זה נאמר, וגם אם סם הקנבוס הינו סם מסוכן, וודאי ישנם סמים מסוכנים ממנו.

18. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-גבוה, משום שמחד גיסא מדובר במספר רב של עסקאות שהתממשו ובסופן הסמים עברו לידי הקונים ובאחד מן האירועים מדובר בקטינה שקיבלה את הסמים לידיה, ומאידך גיסא מדובר בסם שאינו מן הקשים ובכמויות לא גבוהות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

19. בכל הנוגע לענישה נהגת בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס הענישה מגוונת, אך ככלל תחתית המתחם הינה בעבודות שירות והרף העליון הינו למאסר משמעותי מאחורי סורג ובריח.

20. מפסיקת בית המשפט העליון ראו רע"פ 5712/16 **אייזנבאך נ' מדינת ישראל** שם הורשע הנאשם בארבע עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס בסכומים של כמה מאות שקלים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, שהייתה לחובתו הרשעה יחידה של היעדרות משירות צבאי, מאסר לתקופה של 8 חודשים, על אף המלצת שירות המבחן להטיל עונש של"צ נוכח הטיפול שעבר הנאשם. רע"פ 3059/21 **ימין נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בחמש עסקאות סחר בסם מסוג קנבוס. הנאשם קיבל שכר יומי עבור מעשיו, דהיינו היה ממוקם נמוך בשרשרת העבריינית. בית המשפט קבע מתחם אחד של 10-20 חודשי מאסר. על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של"צ, הטיל עונש מאסר בן 8 חודשים לריצוי על דרך עבודות שירות, תוך שהוא חורג לקולא ממתחם העונש ההולם. רע"פ 7275/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** שם דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות סחר בסמים לסוכן משטרה במספר מקרים. הנאשם היה נעדר עבר פלילי והוא נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל.

21. מבתי המשפט המחוזיים ראו למשל עפ"ג 11549-01-20 **סלימוב נ' מדינת ישראל**, שם אישר בית המשפט המחוזי עונש של 32 חודשי מאסר בעניינו של מערער בעל עבר פלילי שהורשע בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס, בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות 58 גרם ובעבירה של הפרעה לשוטר. ראו אף עפ"ג 68646-02-19 **נבורני נ' מדינת ישראל**, שם אישר בית המשפט המחוזי מתחם של 32-60 חודשי מאסר בעניינו של מערער שהורשע בשמונה עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס באמצעות אפליקציית הטלגרם. ובעבירה של החזקה 267 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס.

22. מבתי משפט השלום ראו ת"פ 26513-05-12 **מדינת ישראל נ' עיסא איברהים** שם קבע בית המשפט מתחם של 5-12 ח' מאסר בעבירת סחר יחידה של כמות קטנה של סם קנבוס. ת"פ (ב"ש) 13757-10-19 **מדינת ישראל נ' אסד**, שם הורשע נאשם בעסקה יחידה בסם קנבוס במשקל 13 גרם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

23. ביחס לעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, ראו למשל רע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל**, שם הנאשם החזיק בביתו סם קנבוס במשקל כולל של 229.35 גרם, בית המשפט קבע מתחם עונש לעבירה הנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ, וענישה נלווית ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.



הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

24. מדובר בריבוי עבירות סחר בסם, העבירות היו מתוכננות כדבעי, המכירה הייתה שיטתית ומתמשכת. הנאשם הינו המבצע העיקרי, ובאחד מן האירועים מכר הנאשם סם לקטינה. בצד האמור, מדובר בסם מסוג קנאביס שאינו מן הסמים הקשים, כמויות הסמים שנמכרו בכל אחד מן האירועים הייתה נמוכה וגם אם מדובר במספר רב של עסקאות סחר בסם הן בוצעו במהלך תקופה קצרה של שבועיים ימים. נקודה לחומרה ביחס לאישום השני הוא שהסם נמכר לקטינה.

25. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כדלקמן:

א. מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית באישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מתחם העונש ההולם לעבירת הסחר בסם מסוכן באישום השני נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ג. מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות הסחר בסם מסוכן באישומים 7-3, 9, 11-12 נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

26. כל זאת, לצד רכיבי ענישה אחרים.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

27. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי ושינה דרכיו.

ג. הנאשם הודה, ולקח אחריות על מעשיו.

ד. נוכח נתונים אלו, הרי שברגיל היה להטיל עונש בתחתית המתחם. יחד עם זאת, בעניינו של הנאשם יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש מהטעמים שאפרט להלן.



סטייה ממתחם העונש ההולם:

28. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] משום שהלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החרג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל].

29. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחרגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל. וכן ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל. ובצד האמור יש לזכור כי ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל על הוטען להקלה בשל שיקולי שיקום. ראו למשל ע"פ 3429/14 פלוני נ' מדינת ישראל.

30. בענייננו, מצאתי כי מרבית התנאים מתקיימים. הנאשם שולב תחילה בקהילה הטיפולית "רוח במדבר" סיים בהצלחה את שלב א' ושלב ב' תוך שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. ביום 16.5.22 סיים את שהותו בקהילה ועבר להוסטל אותו סיים ביום 19.10.22. לאורך דרכו הטיפולית הארוכה גילה מוטיבציה והתמדה והפגין מאמצים לערוך שינוי משמעותי בחייו, וכיום אף עובד בחנות בגדים. אשר על כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של"ץ.

31. נראה, כי זהו מסוג המקרים החרגים בהם על בית המשפט לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. באיזון בין טיב השיקום שעבר הנאשם בהצלחה לא מבוטלת, אשר כשלעצמו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, לבין חומרת העבירות שאינה מאפשרת כי הנאשם יצא בלא עונש ממשי ומרתיע, מצאתי כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, כך שיוטל על הנאשם עונש המאסר המקסימלי הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.

32. במקרה דנא, על נסיבותיו הייחודיות, הן מבחינת נסיבות המעשה, הן מבחינת נסיבות העושה, והן בשים לב להליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, הרי שמן הראוי כי העונש ירוצה על דרך עבודות שירות. מדובר בנאשם שזו לו הסתבכותו הפלילית הראשונה, והכנסתו אל מאחורי סורג ובריח, בנסיבות בהן עבר הליך שיקומי מוצלח, על פניה, אינה מתיישבת עם האינטרס הציבורי.

33. מן העבר השני, לא אוכל לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה ולהסתפק בעונש של"צ וזאת מן הטעמים הבאים:

א. ראשית, העבירות שביצע הנאשם הינן רבות וחמורות, על כל אחת מהן קבע המחוקק עונש מקסימום של 20 שנות מאסר. הימנעות מהטלת עונש מאסר, גם אם כזה שבנסיבות המיוחדות של הנאשם ירוצה על דרך עבודות שירות, עלולה לפגוע בעיקרון הגמול ואף לפגוע בעקרון ההרתעה באשר יש בה כדי לשדר מסר נרפה לעבריינים פוטנציאליים. חריגה ממתחם העונש ההולם, אין משמעה ביטול



שיקול הענישה האחרים, אלא מתן משקל מתאים לשיקול השיקום בגזירת העונש. ראו למשל רע"פ 189/15 **עומר כהן נ' מדינת ישראל**

ב. **שנית**, בעוד שירות המבחן אמון על שיקומו של הנאשם, בית המשפט אמון בצד הגשמת שיקולי שיקום גם על הגשמת עקרון הגמול וההרתעה. שיקול השיקום, אם כן, מהווה שיקול אחד מתוך כלל שיקולי הענישה וסעיף 40ד לחוק העונשין לא בא לשנות ממצב דברים זה. ראו למשל בש"פ 189/15 **כהן נ' מדינת ישראל**. על כן, אך טבעי הוא שבית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצות שירות המבחן. על אף הערכת מקצועיותו הרבה, של שירות מבחן הלכה היא כי היא: "**מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו**" ראו למשל ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל**. דוק, בענייננו, נתתי משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן בהחלטתי לסטות ממתחם העונש ההולם.

ג. **שלישית**, איני יכול לקבל את מסקנת שירות המבחן לפי ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות יפגע בשיקומו של הנאשם. ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות יאפשר לנאשם לרצות את עונשו בקהילה, שלא מאחורי סורג ובריח, תוך פגיעה פחותה בחירותו ובה בעת יאפשר הגשמת עקרונות גמול והרתעה. נראה כי ההיפך הוא הנכון - יש לראות בעונש מאסר המרוצה על דרך עבודות שירות, כחלק חיוני משיקומו של אדם, משום שבריצוי עונש עבודות שירות יש משום נשיאה ממשית באחריות על מעשי עבירה, תוך התנתקות מדורגת מעולם הטיפול ומעבר לעולם האמיתי בו התכנים הטיפוליים קורמים עור וגידים, הלכה למעשה. אכן, עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אינו קל ואף כרוך בפגיעה לא מבוטלת בחירותו של הנאשם, אך הוא כלי אפקטיבי לשיקום עמוק וממשי, דווקא בשל האתגר הכרוך בריצוי. לא בכדי התייחס בית המשפט העליון פעם אחר פעם על עונש מאסר על דרך של עבודות שירות כאל פריבילגיה שבבסיסה תכלית שיקומית. ראו למשל רע"ב 3867/17 **חדד נ' מדינת ישראל**.

גזירת העונש

34. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך של עבודות שירות שירוצו במחלקת וטרינריה בבאר שבע החל מיום 26.3.23. ברחוב המכונאי 7 באר שבע.

ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת סם מסוג עוון.

ד. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת



התנאי עבירת סם מסוג פשע.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, במעמד הצדדים.